

[Veistrup.]

for at være med til at gennemføre Forslag, der maa anses for nødvendige, som Forholdene ligger for os i Øjeblikket.

Jeg skal i øvrigt ikke komme videre ind paa de fremsatte Bemærkninger, men maa maaske have Lov til at sige til det ærede Medlem, som talte om Statsministerens udfordrende Tale, at jeg ved ikke, om det ærede Medlem hørte sit Partis Ordfører i Folketinget i Aftes — jeg var Tilhører ved Folketingets Forhandlinger en Tid i Aftes —, for i saa Tilfælde tror jeg, det ærede Medlem skulde lade være at tale om „udfordrende Tale“. Jeg mindes aldrig nogen Sinde her i Rigsdagen at have hørt en mere udfordrende Tale end den, der blev præsteret af den ærede konservative Ordfører i Folketinget i Aftes.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

J. R. Poulsen: Mit Partis Ordfører har klart givet Udtryk for, hvorledes Partiet ser paa det foreliggende Forslag om Lockouten; men det, som giver mig Anledning til at tage Ordet, er, at det forekommer mig at være en uhyre kedelig Ting, at den danske Rigsdag i Nat og i Dag skal staa og vedtage et Lovforslag som dette, hvortil mange andre Lovforslag er knyttet paa den Maade, Tilfældet er. Det er uværdigt for den danske Rigsdag, at alle disse Lovforslag, som efterhaanden vil fremkomme, skal blive til ved ganske faa Medlemmers Underhaandsaftaler. Og naar vi nu i de kommende Maaneder skal have disse Lovforslag til Behandling, vil det i mine Øjne være en Proformabehandling, man kunde fristes til at sige et Komediespil overfor Befolkningen, der foregaar herinde paa Tinge. Det kunde synes at være rigtigt, hvad der er sagt saa mange Gange, at Rigsdagen er for stor, at det samme Arbejde kunde gøres med langt færre Medlemmer. Jeg synes, at det, der sker i disse Dage, naar der træffes saadanne Underhaandsaftaler udenom Flertallet af Rigsdagens Medlemmer, er et Bevis paa Rigtigheden af denne Paastand.

Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) var glad ved og mente, at Landbrugerne vilde blive glade ved, at Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Forslag nu blev gennemført i saa godt som alle Enkeltheder. Jeg vil dog gerne pege paa, at de Forslag, der kom fra Venstres Side, vistnok var paavirket ikke saa lidt fra anden Side end ude fra Landbrugskredse. Jeg vil gerne tro, og jeg vil haabe, at disse Pla-

ner kan blive til Gavn for Landbruget; men jeg har en vis Mistro til, at de Forslag som er fremgaaet af Underhaandsaftaler, og som skal gennemføres i den kommende Maaned, vil vise sig at holde og give Landbruget, hvad der kan tilkomme det. Efter hvad jeg hørte i Nat, var det en almindelig udbredt Antagelse indenfor Partiet Venstre, at Forslagene vilde give til Landbruget 210, maaske 230 Mill. Kr. Efter hvad jeg har set i Dag i Bladet „Politiken“, skulde Beløbet derimod kun kunne anslaaes til 150 Mill. Kr. Hvis vi skal ret meget længere ned ad den Vej, vil det vise sig, at Partiet Venstre ikke har faaet det, som det har ment at skulle have til Landbruget. Jeg synes, det er uværdigt af den danske Rigsdag, at den har baaret sig saadan ad, og jeg haaber, det maa blive saadan ved de kommende Forhandlinger om Forslagene, at de Forslag, som Landbrugernes Sammenslutninger er gaaet ind for, ogsaa kommer frem til Behandling. Muligvis vil ogsaa det Parti, jeg tilhører, fremsætte Forslag, som gaar i den Retning, jeg anser for den rigtige, naar der skal skabes virkelig Rentabilitet for Landbruget. Thi hvis vi kommer ned paa kun at faa Halvdelen af det, vi burde have, er det købt for dyrt med det, som Venstre har givet til Regeeringspartierne i den Underhaandshandel, som er foregaaet.

Statsministeren (Stawning): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) maa jeg dernæst takke for den Omsorg med Hensyn til min Helbredstilstand, han nærer. Jeg har hidtil klaret mig uden den Omsorg og vil saa haabe, at jeg kan gøre det saa meget bedre i Fremtiden med det ærede Medlems Omsorg desforuden. Dette Lovforslag, sagde det ærede Medlem, stemmer ikke med noget Partis Ønske. Deri kan det ærede Medlem egentlig have Ret, men saa meget smukkere er det da, at det alligevel kan gennemføres, thi det viser, at der dog hos nogle Medlemmer af Rigsdagen, og tilstrækkelig mange, er det Samfundssind, som lader egne Ønsker og Hensynet til egne politiske Opfattelser ligge i en Situation, hvor der kræves alvorlig Omsorg for, hvad der baader det danske Samfund bedst.

Det ærede Medlem talte ogsaa om den Plan til Imødegaaelse af Krisen, som sideordnet med denne Sag er blevet behandlet ved nogle Forhandlinger mellem